

Честита новата година,
Ви казва здравецъ отъ градина;
Бждете винаги засмѣни,
Като него — здравеца зелени.
Бждете винаги засмѣни,
Съсь вѣчна радостъ озарени,
Катъ него въ бури издържливи,
Бждете бодри, здрави, живи!
Честита новата година —
Ви казва здравецъ отъ градина!
Вѣнче отъ здравецъ наредете,
Главици малки обкичете!“

Мечка.

(Приказка).

Имало едно врѣме единъ дѣдо и една баба; тѣ нѣмали дѣца и живѣли сами.

Пощѣло се на баба месо отъ мечка и казва на дѣда: — Ехъ дѣдо, какъ ми се ще да си похапна мече месце! Я хайде, иди въ гората, та вижъ дано срѣщнешъ нѣкъждѣ Мецана, дива страшна дебелана.

Станалъ дѣдо, взелъ брадвата и отишълъ въ гората да дири мечка. Ходилъ-ходилъ изъ гората, изведнажъ гледа подъ едно дърво мечка спи дълбоко. Дѣдото, безъ да мисли много-много, замахналъ съ брадвата, отсѣкълъ на мечката едната лапа, грабналъ я и се завтекалъ къмъ дома си. Стигналъ и казва на жена си:

— Е, бабо, вземи та свари мечата лапа!

Бабата оскубала отъ мечата лапа козината, одрала кожата, а месото турила да ври. Додѣто се варило месото, тя прострѣла кожата на пейката и седнала да преде козината.

Мечката ревала-ревала отъ болки, и нѣмала какво да прави, намѣрила едно дръвце, стѣкмила си дървенъ